

så at henholde sig til, at man i EU-kredsen er enige om at gøre dette eller hint.

Jeg spørger helt kontant: Bør det være en frihedsrettighed også for Taiwans præsident at kunne rejse væk fra sit land i en midlertidig periode for bl.a. at modtage en pris? Er det en frihedsrettighed, som vi også som folketingspolitikere, parlamentarikere her i Danmark sætter højt og derfor kæmper for også i praksis? Ja eller nej? Det må der kunne gives et klart svar på.

Og hvis svaret virkelig er, at man ønsker at lade Kina diktere Danmarks mulighed for at tage imod de personer, som vi ønsker at tage imod, eller lade dem komme til landet og modtage en privat pris, hvis det er det, de ønsker, så står det jo virkelig sløjt til. Men det er jo det, der står tilbage efter hr. Claus Larsen-Jensens besvarelse her i dag.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Hr. Peter Skaarup. *(Lyd fra en mobiltelefon på tilhørerpladserne).*

Jeg skal lige for god ordens skyld gøre opmærksom på, at brug af mobiltelefon ikke er tilladt under Folketingets forhandlinger.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg har et spørgsmål til hr. Claus Larsen-Jensen, der levende forsvarer den politik, som EU har på det her område, og som Danmark så mener også at have, og det er: Hvordan kan det være, at Taiwans præsident tidligere har haft mulighed for på privat basis at få visum til og mulighed for at være i USA og opholde sig der i en periode, besøge forskellige bekendte, institutioner osv. på privat basis, når han ikke kan få lov til at komme til Danmark? Hvad er begrundelsen for den forskelsbehandling, der er tale om her?

Jeg kunne også godt tænke mig at spørge hr. Claus Larsen-Jensen, om hr. Claus Larsen-Jensen kan finde andre eksempler på, at man vælger fire eller fem personer ud fra et ganske bestemt land, som tilmed er ministre, som man ikke vil give visum. Var det tilfældet, da vi havde to Tyskland, da vi havde to Koreaer? Var det så tilfældet, at man sagde til den ene part: Jamen vi vil ikke give visum til den ene part her? Det virker meget mærkværdigt.

Vi giver i det hele taget visum til rigtig mange mennesker, asyl endda til mange mennesker. Hvorfor så ikke give til en præsident fra et andet land?

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Så er det hr. Jens Hald Madsen som ordfører.

Jens Hald Madsen (V):

Venstre har fulgt Taiwans udvikling. Jeg har selv personlig været i Taiwan for ikke så få år siden, og det har været fantastisk at se den økonomiske udvikling, der har været, den demokratiske udvikling, og hvor markant de har bevist, at de kan klare sig. Og derfor har det hele tiden klart været et ønske fra Venstres side at støtte og bakke op omkring Taiwan.

Derfor kan man så sige, at man kan diskutere, hvordan man bedst hjælper Taiwan i forhold til den situation, Taiwan er i nu, nemlig under herredømme af Kina.

I Liberal International var der en radikal organisationsmand, som var med til at arrangere prisoverrækkelsen, uden at Venstre vidste, hvordan overrækkelsen skulle foregå. Det skulle gøres i Danmark. Det var vel næppe så utrolig godt gennemtænkt i forhold til den fællesaftale, der er i EU omkring visum.

Man må sige, at det jo simpelt hen bragte Taiwan i en utrolig dårlig position, i en vanskelig situation, som var fuldstændig unødvendig og fuldstændig tog pointen væk i forhold til at give frihedsprisen.

Derfor har Venstre gjort et ihærdigt arbejde for at hjælpe med at finde på et kompromis, et alternativ. Jeg vil specielt fremhæve Bertel Haarder, som har gjort et meget stort arbejde i Europa-Parlamentet og har forsøgt at få overrækkelsen til at foregå i Europa-Parlamentet i stedet for, men det har Frankrig sagt nej til. Og det dokumenterer vel også meget godt, at det jo ikke er nogen særholdning, Danmark har til det.

Så kommer så Dansk Folkeparti med den her løsningsmodel: en folketingsbeslutning. Og det på trods af, at der ikke er indgivet en visumansøgning endnu.

Jeg vil gerne sige, at det jo ikke er løsningen. For særlovgivning for enkeltpersoner er slet ikke noget, som skal gøre brug af. Og det er derfor, vi ikke kan støtte det i Venstre.

Det, man hellere skulle bruge sin energi på sammen med Venstre, er at påvirke holdningen også blandt EU-landene, så man f.eks. kan få lavet en ændring af den fælles visumpolitik proceduremæssigt. Det er det, der vil hjælpe Taiwan. Det her hjælper efter min opfattelse overhovedet ikke Taiwan.